

[Elmqvist.]

Som nævnt paabyder Lovforslaget, at i saa Tilfælde skal Ministeriet træffe Afgørelsen om Indlemmelse under eet, hvilket altsaa vil medføre, at Ministeriet maa tage Stilling til, om de Interesser, som er afgørende for, at den Kommune, som ønsker Indlemmelse, bliver indlemmet, ikke taler lige saa stærkt for, at de Landkommuner, som ikke selv ønsker at blive indlemmet, indlemmes samtidig. Paa dette Punkt finder jeg altsaa, at Lovforslaget tager et Retfærdighedshensyn ogsaa overfor de Købstadkommuner, som mod deres Villie skal indlemme Landkommuner.

Til hvad jeg her har fremført, vil jeg gerne føje, at der i og for sig er noget utiltalende ved, at Indlemmelse af en Kommune overhovedet kan gennemtvinges mod den anden Kommunes Ønsker. Det stemmer jo ikke meget overens med de Frihedsprincipper, som alle Partier her i Landet altid er rede til at udtale Ønsket om, at der skal styres efter. Derfor synes jeg ogsaa, at der var noget tiltalende ved Tanken i det Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i sin Tid forelagde i dette høje Ting, og som gik ud paa, at en Købstadkommunes Vælgere kunde sige: Nej Tak, naar en Landkommune saaledes kom og vilde paatvinge sin Indlemmelse. Kravet om, at $\frac{3}{4}$ af Købstadens Vælgere skulde stemme for Indlemmelsen, var ganske vist alt for rigoristisk, men det var jo ogsaa et Krav, som det ærede Medlem udtalte at han udmærket godt kunde tænke sig at slaa af paa.

Men uagtet jeg altsaa finder denne Tanke tiltalende, maa jeg alligevel slutte mig til de Betæneligheder, der er rejst mod den; thi da disse Kommunesammenslutninger næsten aldrig finder Sted paa Basis af gensidig Kærlighed, vilde en saadan Bestemmelse praktisk talt ødelægge Muligheden for Indlemmelse af Landkommuner, hvor det kun er Landkommunen, der finder Indlemmelsen ønskelig og paakrævet. Følgen af en saadan Bestemmelse vilde sikkert blive, at Købstadkommunen i alle saadanne Tilfælde vilde kunne forhindre Indlemmelse af Landkommuner, selv hvor alle mulige Hensyn, saavel erhvervsmæssige som økonomiske og andre Hensyn, taler stærkt for, at den paagældende Landkommune, der f. Eks. er fuldstændig bygget sammen med en By, og hvis Interesser er fælles med Byen, gaar op i denne By.

Jeg tror derfor, man maa blive staaende ved Forsøget paa i saa høj Grad som muligt

at fjerne Fristelsen ved en øjeblikkelig Skattegevinst, saaledes at det mindre og mindre bliver dette, der faar den afgørende Betydning ved Indlemmelsen, hvorhos man tillige maa haabe, at Administrationen saa meget som muligt vil tilstræbe, at dette Hensyn ikke bliver det afgørende ved Indlemmelser. Samtidig maa man saa fortsat arbejde paa, at der bliver større og større Mulighed for at vise mest mulig Retfærdighed mod og tage alle berettigede Hensyn til den Kommune, der mod sin Villie enten skal indlemmes i en anden Kommune eller indlemme en Kommune under sit Omraade.

Et Skridt i Retning af større Retfærdighed og større Hensyntagen finder jeg, at de her foreslaaede Ændringer til den nu gældende Lov indeholder. Disse Ændringer fjerner i nogen Grad Fristelsen til at arbejde paa en Indlemmelse blot for at opnaa en øjeblikkelig Skattegevinst. De tager tillige et rimeligt Hensyn til Købstadkommunen saaledes, at den kan faa alle sine Udvidelsesmuligheder taget op til Behandling under eet, og de giver yderligere, saaledes som den højtærede Indenrigsminister nævnte, Adgang til, at de Dele eller den Del af en Landkommune, som skal indlemmes, gennem et Udvalg kan komme til at øve Indflydelse paa den Kommission, der skal træffe de nærmere Bestemmelser vedrørende Indlemmelsen.

Endelig gives der, hvad jeg maa finde rimeligt og retfærdigt, Adgang til, at de Kommuner, i hvilke Indlemmelsesspørgsmaal allerede er rejst og for Tiden er under Behandling — hvis de paagældende Kommissioner finder det rimeligt —, kan faa taget Indlemmelsesspørgsmaalet op til fornyet Afstemning, for at det kan blive afgjort, om man stadig ønsker Indlemmelsen, ogsaa efter at Vilkaarene er forandret.

Jeg skal ikke nægte, at endnu adskillige Punkter i Loven trænger til at blive ændret, netop med det Formaal at fjerne mulige Urimeligheder og skabe større Retfærdighed; men da den højtærede Indenrigsminister i det andet høje Ting har lovet en Revision af Loven i dens Helhed, skal jeg ikke komme nærmere ind paa saadanne Ønsker, men i Øjeblikket indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag i Kraft af de Forbedringer, det indeholder, til hurtigt Gennemførelse i dette høje Ting.

Hauge: Det Lovforslag, der her foreligger til første Behandling, efter at det er blevet vedtaget i Landstinget, hvor det blev fremsat af den højtærede Indenrigsminister,